

Posudek vedoucího práce k bakalářské práci

autorky Michaely Dejmalové
na téma **Vztah trestního řízení a médií**

Bakalářská práce sestává z osmi částí včetně úvodu (i po několikerém přečtení úvodu musí vedoucí práce konstatovat, že úvod je spíše zmatený a vlastně nic neříkající), závěru a cizojazyčného resumé. K práci nejsou připojeny žádné přílohy, což je dle názoru vedoucího práce škoda, protože zařazením vhodných příloh mohla autorka dokumentovat svůj zájem a praktický přístup ke zpracování tématu. Nadto je nutno konstatovat, že autorkou zvolené téma bylo pro zařazení různých příloh téměř podněcující... Ze stávajícího textu práce lze bohužel o praktickém přístupu autorky k práci spíše pochybovat. Stran samotného rozsahu práce se lze jen velmi těžko vyjádřit k tomu, zda práce obstála či nikoli. Autorka se sice snaží rozsah dodržet, ale činí tak velmi nuceně. Autorka používá v průběhu celé své práce naprosto nepřijatelné mezery mezi odstavci textu a i mezi jinými pasážemi, které by bylo dle jejího názoru vhodné oddělit. Tento způsob "natahování textu" považuje vedoucí práce za naprosto nepřijatelný a neslučitelný s vědeckým přístupem k odborné práci. Práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům. Ve vztahu k práci autorky s literaturou je však nutno vytknout nepříliš velký rozsah zdrojů a absenci jakéhokoli kritického pohledu. Pokud jde o poznámkový aparát, ten svým rozsahem a obsahem příliš neodpovídá rozsahu práce a způsobu práce autorky. Poznámkový aparát neplní tu funkci, kterou má v odborném textu plnit, a to především vzhledem ke své monotónnosti a stručnému obsahu.

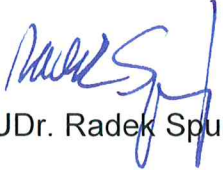
Předkládaná práce bohužel není prostá gramatických chyb (str. 14 – strany souhlasili, str. 16 – orgány nemohli ...), překlepů (str. 14 – vyločit, str. 18 – e obviněný označuje, str. 27 – zdrojem informací a trestním řízení ...) a nepřesností v interpunkci. Těmito chybám, které hodnotu předkládané práce zbytečně snižují, bylo jednoznačně možno předejít lepší korekturou. Snad jen drobnou připomínkou ve vztahu k osamoceným jednopísmenným slovům na koncích řádků, je představa vedoucího práce o tom, že vhodnější je zařazovat tato slova na začátky řádků následujících. Autorka dále pochybila, když Českou advokátní komoru nazvala na straně 16 Českou advokátní kancelář. Konečně je autorce třeba vytknout naprosto nevhodné používání slova "dotyčný", neboť právní mluva by si s vyjádřením určité osoby měla poradit vždy přesněji.

Osnova práce nepochybně odpovídá zvolenému tématu "Vztah trestního řízení a médií" a i u samotného zpracování je pozitivní, že autorka příliš neodbíhá od tématu (autorka vyčlenila kapitoly tak, aby přispěly k věcnosti práce). Autorkou vymezené kapitoly jsou každopádně přiléhavé, leč na škodu věci je to, že pisatelka jednotlivé instituty pojímá velmi stroze a povětšinou nevědecky (velmi častá citace zákonného textu je nedostatečná). Práce je tedy relativně povrchní. Autorka upřela svou pozornost správným směrem, řeší mnoho podstatných souvislostí, ovšem prakticky všechny záležitosti jen nakousne a nezabývá se jimi takovým způsobem, jaký by si ta která otázka zasloužila. Kriticky je třeba hovořit i o sporadické práci autorky s judikaturou. Když už (výjimečně) autorka s judikaturou pracuje, nepoužívá takové metody, které by osvědčily řádný přístup ke zpracovávanému tématu.

Pro potřeby obhajoby předložené bakalářské práce by vedoucí práce velmi uvítal, aby autorka přistoupila k věci s praktickým přesahem. Autorka si zvolila bakalářskou práci pod Katedrou forenzní psychologie a sociologie, měla by tedy být schopna osvědčit multilaterální přístup k problematice. V psaném textu se jí to prozatím moc nezdařilo.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje vedoucí práce posuzovanou bakalářskou práci k ústní obhajobě. Předběžné hodnocení práce však nemůže být lepší, než dobrá.

V Plzni dne 30.4.2012


JUDr. Radek Spurný